

Sire P5R A4

Een P, daar kan je

Wie had een paar jaar terug verwacht dat Sire zo'n impact zou hebben op de basmarkt? Het lijkt een beetje op Kia, dat in 2022 fabrikanten als Opel, VW en Peugeot voorbijschoot als bestverkochte merk. Dat laatste zal met Sire nog niet het geval zijn, maar het merk is inmiddels in vele segmenten een graag geziene bas.

De laatste Sire die ik zelf testte was een J-model met zoveel knopjes dat je een certificaat moest behalen om hem te mogen bedienen. Oké, ik overdrijf een beetje, want eigenlijk heb je snel door wat alles doet, maar ik hou zelf van eenvoud. Het is daarom fijn om een Sire te proberen zonder batterij, met maar twee draaiknoppen, en een die overduidelijk gebaseerd is op de variant van de P die we sinds 1957 kennen.

P5R A4 heet het model en vooral door de eerste code dacht ik even dat er een vijfnaar in de doos zou zitten. Het tweede getal geeft echter aan dat het een viersnarig model is en de kop heeft alleen het sierlijke, van metaal vervaardigde 'Marcus Miller P5' en een bescheiden Sire-S.

Ik heb een Fender Player P thuis staan en meteen vallen er wat verschillen op. Natuurlijk is de Sire voorzien van de herkenbare, wat hoekigere Sire-kop, die in dit geval chocoladebruin is. De hals van de P5 is namelijk van gelakt en geroosterd esdoorn. Opvallend is dat de kop glanzend is terwijl de hals zelf mat gelakt is en daardoor lekker aanvoelt. De toets is volgens de specificaties van palissander, maar deze is zo donker dat ik eerder had gegokt dat het ebbenhout is. Ook qua klank, maar daarover straks meer.

Op de kop na lijkt de Sire een exacte kopie van de P, maar als je goed kijkt, ontdek je subtiele verschillen. De onderste hoorn heeft een iets minder ronde punt, de slagplaat is ietsjes puntiger en is wat groter bij de knoppen. Subtiel, maar het geeft de Sire net wat eigens. Positieve verschillen met de bijna twee keer zo dure Player zijn de snaren, die bij de Sire door de body gaan, en de luxe snaargeleider op de kop. Door de stukjes stof onder de bandknoppen (een zeer

topkam (ook een mooi detail) is de hals helemaal niet zo smal. Hij is zelfs een millimeter breder dan de Player. Na een paar keer wisselen heb ik het door: het zijn de befaamde, afgeronde toetsranden van Sire die het verschil maken. Bij oude bassen worden de randen van de toets vaak wat minder scherp door het vele spelen. Sommige merken rollen het af en de Sire voelt zo meteen een stuk comfortabeler dan de Player. Voor mij een pluspunt.

Maar toch pak ik steeds de P5 vanwege de hals

subtiele detail) krijg je ook meteen een premium-gevoel en er is eigenlijk maar één detail waaraan je ziet dat dit geen hele dure bas is: de draaiknoppen hebben geen stelschroeven. Het zijn van die kleine details, maar deze knoppen met plastic binnenwerk vallen er op den duur een keer af, terwijl je de versies met stelschroefjes keer op keer kan aandraaien. Kortom: als we iets negatiefs over deze bas moeten zeggen, dan zijn we aan het muggenziften.

Te vroege conclusies

Mijn ideale bas zou een P-body met J-hals zijn en ik dacht even dat deze Sire dat had tot dat ik de specs las. Met 42 mm bij de benen

Na zeventien jaar bassen testen trek je wel eens te vroeg conclusies. Zoals nu. Ik dacht dat de Player met esdoorn toets wat feller zou zijn en de Sire met palissander wat warmer. Eigenlijk kunnen we hier hetzelfde opmerken als onze tester deed over de Ray24 en Ray34: ze klinken beide als een StingRay, maar toch heel anders. Als ik de Sire en de Fender om en om inplug hoor ik beide keren ontegenzeggelijk een Precision, maar de twee klinken behoorlijk anders. Het verschil lijkt op die tussen een Amerikaanse Ampeg buizenbak (veel laag en hoog) en een Britse Orange (mid). De Sire heeft een soort sublaag en klinkt open en helder, met een sprankelend hoog, iets wat in mijn oren ook versterkt wordt

alles mee

door een ebben toets; vandaar mijn eerder genoemde verwarring. De Player geeft juist een dikke duw in het mid en klinkt wat modderiger. De toonregeling van de gebruikte GR Bass bas-versterker werkt natuurlijk meer dan goed als je een en ander wilt aanpassen, maar natuurlijk gebruik ik dezelfde instelling voor beide bassen. Ik wissel een paar keer en de hals van de Sire voelt gewoon lekkerder aan. Maar de sound? Dat is echt een keuze. De Sire zit aan het high-end/moderne spectrum van de bekende P-sound, terwijl de Player juist aan de klassieke kant zit. Beide sounds zijn prima bruikbaar. Met de toonknop terug (net als de Player helaas meer een tweestanden dof/helderschakelaar, maar dat kun je simpel vervangen) gaat de Sire de klassieke kant op en als ik ook nog eens met de knoppen van de GR Bass experimenteer is het duidelijk: de Sire is een goede P en daar kan je alles mee.

De Sire P5 is geen spotgoedkope bas, je kan hem vergelijken met de duurdere Squiers, maar mede door de mooie open sound en de afgeronde toetsranden wel een hele lekkere. Ons testexemplaar is vergeeld wit met een tortoise slagplaat en heeft door de chocolade kop echt een eigen smoel. Sire legt de lat hoog. Misschien dat ik als vintage liefhebber net wat meer voorkeur heb voor het geluid van de veel duurdere Player – dat is smaak – maar toch pak ik steeds de P5 vanwege de hals. •

Sire P5R A4

- Kleur: Vintage White
- Body: elzen
- Hals: esdoorn, geschroefd
- Toets: palissander
- Frets: 20, vintage
- Element: Split P
- Regelaars: volume, toon
- Elektronica: passief
- Stemmechanieken: Fender-type
- Brug: Fender-type, string through body
- Mensuur: 34 inch
- Breedte hals bij topkam: 42 mm
- Land van herkomst: Indonesië
- Richtprijs: € 499,-
- tma-benelux.com | sire-usa.com